

at gaa videre. Har en Mand ofret ofte mange Aar og meget Arbejde for at faa noget godt frem, og kun haft Udgifter derved, medens andre skumme Floden deraf, vil han dermed være færdig; han vil meget sjældent gaa videre paa den Vej, og Samsfundet vil gaa tabt af, hvad han derved vilde kunne yde. Det er jo saaledes, at Folk have netop denne Hittelpaabevne, som Sibbern vilde kalde det, som gør dem til Opfindere i heldigste Tilfælde til Edison'er. Vi have ogsaa nogle, som f. Eks. Underbestyrer Kung, der blive ved at finde paa til Fordel for Samsfundet, og den naturlige Vej til at sikre os deres Arbejde er Patenter. Jeg er altsaa ikke enig med de Herrer i, at man ikke maa ønske en Patentlov, og jeg er heller ikke enig i, at vi ikke her trænge til den. Jeg er af den Grund ogsaa meget betænkelig ved at slutte mig til de Bemærkninger, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Scharling) fremkom med mod at give Patenter i en for stor Udstrækning. Jeg tror ganske sikkert, at de Begrænsninger, som han antydede at ville ønske i Loven, vilde være saa betydelige, at meget godt derved vilde blive holdt tilbage; som jeg forstod ham, burde der egentlig ikke gives Patent paa andet end, hvad jeg vilde kalde Arbejdsmaskiner. At den Forandring i § 1, som kom ind i Landsstinget, maaske ikke havde været nødvendig, er en ganske anden Sag. Jeg blev ligesom det ærede Medlem forundret ved at se, at man motiverede den med Centrifugerne; thi der er jo ikke Tvivl om, at Smøringindustrien er en Industri lige saa vel som enhver anden. Jeg vil gaa endnu videre og sige, at hvis man vil gaa meget vidt i sin Bestemmelse af, hvad der er Industri, kunde jeg maaske gaa med til, hvad det ærede Medlem mente, man kun, hvis man vil gaa meget vidt. Jeg gaar nemlig saa vidt, at jeg finder det fuldstændig korrekt, at der gives Patent paa en god og fornuftig Hestesto; thi det er meget heldigt, hvis man der virkelig finder paa noget godt, og da ogsaa berettiget, at man faar Patent derpaa. Hvis man nu vil sige, at Hestestoen er et Redskab i Landbrugsindustrien, kunde jeg gaa med til disse Begrænsninger, men ellers tror jeg rigtig nok ikke, at det ærede Medlem har Ret. Jeg kan heller ikke saa ganske gaa med til, at man ikke skulde kunne patentere Fremgangsmaader i Industrien. Derved vilde jo bl. a. hele Besemmerprocessen, hele Besemmerfremgangsmaaden blive imtdagen fra Patent, og jeg tror, at man saa vilde begrænse hele Betydningen af Patentloven saa meget, at det vilde gaa ud over Samsfundet. Jeg tror

ikke, at der er noget Land, hvor Patenter tages i en saadan Udstrækning, og hvor der arbejdes saa meget paa Patenter og paa at faa Patenter som i Amerika, og der ser heller ikke noget Land, hvor Industrien og Erhvervet i det hele taget følger saa godt med som netop der. Jeg kan bedre forstaa det ærede Medlems Betænklichkeiten ved den lange Variighed, men ogsaa der synes jeg, at han selv gav Lovforslaget en meget god Anerkendelse ved at fremdrage det Punkt, hvorefter Afgiften stiger i de senere Aar saaledes, at ganske naturligt alle smaa og betydningsløse Patenter falde bort. Man kunde maaske her gaa til en Forandring, idet man f. Eks. kunde gøre de første 5 Aar afgiftsfri — det er jo 5 Aar, vi tidligere have haft — og saa gøre Afgiften noget større i de kommende 10 Aar; men overhovedet at gaa bort fra, at det virkelig kan være indtil 15 Aar, vilde vistnok være urigtigt, saa meget mere som jeg tror, at Patentet har en lignende Variighed i den øvrige Verden. — Hvad selve Lovforslaget angaar, kan jeg ikke andet end slutte mig til Hovedtanken i det, at det er bygget paa Grundlag af en Forundersøgelse og ikke paa Grundlag af Anmeldelse. Jeg kunde ønske at komme lidt nærmere ind derpaa, fordi det ganske sikkert er det væsentlige Punkt, hvor der har været de mest modstridende Meninger baade under Sagens Behandling i det andet Ting og endnu mere ude i Befolkningen. Der har været fremhævet som Fordele ved Anmeldessystemet, at det skulde være meget hurtigere, simplere og billigere, ja der er endogsaa sagt, at det skulde fremkalde færre Retstrætter. Det er klart nok, at hvis man kan faa et Patent have ved at indsende en Beskrivelse, at Patentet da ikke kan nægtes, ja, saa er det simpelt nok, men om man derimod kan sige, at man faar Patentet væsentligt hurtigere, er et andet Spørgsmaal. Jeg tror, at det, det gælder om for Patentsøgeren, ikke er at have et Patent i sin Haand, om hvilket han ikke ved, som det har nogen Værdi for ham, men det gælder om at vide, om det har en saadan Værdi, at han kan sætte sig i Bevægelse og arbejde det op. Der tror jeg netop, at Forundersøgelsen har et meget væsentligt Fortrin. Man sender nemlig ganske trøgt sin Begæring ind; thi saaledes som Lovforslaget er forfattet, faar man ganske vist ikke Patentet meddelt før fra Udstedelsesdagen, men med Hensyn til at man bliver Patenthaver har det tilbagevirkende Kraft, og man har en virkelig Sikkerhed for at faa Retten fra den Tid, man har indleveret Begæringen. Det